

Bulut Kadın

– Mustafa Kara · 28 Aralık 2018

Loş mu loş
Küçücük bir oda
Dört duvar
Ufka bakan kısmı tamamen cam kaplı
Biraz pencere
Ahşap bir kapı.
Kalan diğer üç tarafında
Beyaz badananın rengi atmış
Nikotin kokusu sinmiş
Kehribar sarısı duvarlar
Bir köşede
Eskilerden kalma ranza
Ortada bir ayağı kırık masa
Üzerinde yarım bardak
Soğumuş çay.
Yarım paket tütün
Yer yer küflenmiş muhtar çakmağı
Ağzına kadar izmarit dolu küllük
Yarıya kadar yanmış
Dumanı tüten sigara.
Buruşturulup masanın üzerine
Ve yerlere atılmış saman rengi kağıtlar
Ucu yazmaktan körelmiş
Kurşun kalem
Eski bir iskemle
İskemlede oturan
Göz kenarları morarmış
Yüzü solmuş
Bitkin
Saçları darmadağın
Yüzünü kapatmış
Sallanan iskemleden çıkan
Gıcırıtların ritmine kendini kaptıran kadın.
Hafifce doğruldu
Elindeki bir ucu perdeye bağlı

İpi çekince yavaşça
Işık hüzmeleri içeri sızdı.
Havaya üfürdüğü dumanlar dans ediyordu
Başını kaldırdı
Pencereye baktı
Masmavi bulutu gördü
İşte bu benim dedi
Bu benim
Ben Bulut Kadın...
Mustafa KARAAHMETOĞLU
28.12.2018
Bulut Kadın... Sevgili Dilek ailemize hoş geldin. Güzel paylaşımlara...